ఎస్. ఎల్. డీ

ప్రఫుల్ల చంద్ర

కళ్ళు తెరిచింది స్మిత. కలువ రేకుల మీద మంచు బిందువుల్లా కన్నీళ్ళు!

"చ! ఏమిటిది?" గోముగా అడిగాడు కొనగోట కన్నీళ్ళు తుడుస్తూ.

ఆరునెలల క్రితం పెళ్ళయి, మూడు నెలల క్రితం కాపురానికి వచ్చిన స్మిత, బి. ఏ. — పెళ్ళి కాక ముందే నాలుగు బళ్ళ నవలలు చదివేసింది. సినిమాలు చూడ్డంలో ఒకే సంవత్సరంలో డబుల్ సెంచరీ కొట్టి రికార్డు స్థాపించింది. నవలలూ, సినిమాల్లోని ప్రేమఘట్టాలూ, "పట్టులూ" ఆమె హృదిలో వరుస నంబరు ప్రకారం 150 పైగా ముద్రితమై ఉన్నాయి. అవన్నీ ఆ వరుస క్రమంలోనే తమ నూతన జీవితంలో సరిగా అలాగే అనుభవించేసి మరో రికార్డు స్థాపించాలని ఆమె తపన కాని స్కోరు పాతిక దాటకుండానే ఈ అవాంతరం...

ఆమె హృదయం బరువెక్కింది. దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేక పోతున్నది. మొగం నిండా కారు మేఘాలు, కన్నీటికి కళ్ళు ఆనకట్టలే అయినాయి. మూతి బిట్టి చేగోడీలా బిగుసుకు పోయింది. చూడగా చూడగా ఆ చేగోడీని కొరుక్కు తినాలనిపిస్తోంది మూర్తికి. సమయం అనుకూలంగానే ఉంది గాని సందర్భం — సంతకం లేని వినతిపత్రం — అయింది!

ముంగురులు సవరిస్తూ "ఏమయింది రమ్యా?!" ప్రేమ కురిసిపోతూ అడిగాడు.

"మన వూళ్ళో స్కైలాబ్ పడుతుందట. చాలామంది వూరు విడచి వెళ్ళిపోయారట. మా అమ్మ మనల్ని వచ్చేయమని రాసింది. సెలవు పెట్టేయండి. పోదాం" గబగబ చెప్పేసి, బరువు దిగిపోయినట్టు నిట్టూర్చింది, ఆ దీరవనిత.

ఇంకో సందర్భంలో అయితే మూర్తి ఆమెని వేళాకోళం పట్టించేవాడు. కాని పరిస్థితి గ్రహించి నిగ్రహించుకున్నాడు. నిజమే. వూళ్ళో ఎక్కడ చూచినా, విన్నా ఇదే గొడవ.

స్కైలాబ్... స్కైలాబ్...

అసలే ప్రజలు భయభ్రాంతులవుతుంటే దిన పత్రికలు మరింతగా పిరికి మంటు నూరి పోస్తున్నవి. కవిత్వ ధోరణిలో శీర్షికలు వ్రాసే ఒక దినపత్రిక స్కైలాబ్‌ని భూతంగానూ, భస్మాసురుని గానూ పోల్చితే అమాయకులైన ప్రజలు నిజంగా భూతమే అనుకొని భయపడిపోసాగారు. తెలిసినట్టు నటించే వాడికి తెలియని వాడి చూసే మరింత లోకువ. చిలవలూ పలవలూ, స్వంత కవిత్వమూ — స్కైలాబ్‌ని బ్రహ్మరాక్షసిని చేశాయి. విద్యాధికులు కూడా మరింత మూర్ఖంగా గడగడ లాడి పోతున్నారు.

ఇదంతా చూస్తుంటే నవ్వు వచ్చేది మూర్తికి. నవ్వితే ఆమెకు భయం తగ్గక పోగా, కోపం వస్తుంది. అందుకే సౌమ్యంగా అనేక శాస్త్ర విషయాలు చెప్పాడు. జన నష్టం ఉండదని అమెరికా చేసిన ప్రకటన గురించి చెప్పాడు.

కాని ఆమెకు నమ్మకం చిక్కలేదు. ప్రభుత్వ ప్రకటనలకూ, జరిగే దానికీ సంబంధం ఉండదని ఆమె దృఢ విశ్వాసం. పైగా స్కైలాబ్ గురించి మూర్తి కేమీ తెలియదని ఆమె నమ్మకం.

"స్కైలాబ్ 500 ముక్కలై పడిన తరవాత రోడ్డు రోలర్ల మాదిరిగా దొర్లుకుంటూ వచ్చి 16 వేల చ. మైళ్ళ స్థలాన్ని చదును చేసేస్తాయట. నీలి మంటలు లేస్తాయట. నీలినీడలు కనిపిస్తాయట. భస్మం తప్ప ఏమీ మిగలదట. అమెరికాకి మనం అంటే కోపం అందుకే మనకు దగ్గరగా అది పడేటట్టు చేస్తున్నారు..." ఈ వివరాలన్నీ చెప్పి, "కన్యాకుమారికీ మన వూరు ఎంత దూరమండీ" అడిగింది భయంగా.

"మన పక్క సందులోనే ఉంది — కన్యాకుమారి!" నవ్వేశాడు.

స్మిత, రమ్యంగా నవ్వలేదు. బిగుసుకుపోయింది. ఆమె అమాయకత్వం చూచి జాలి వేసింది మూర్తికి. "అయిదో క్లాసు అయిదేళ్ళు చదివిన ఆండాళమ్మ గారు ఏదో చెబితే బి. ఏ. పాసైన నీవు నమ్మేయడం ఏమీ బాగా లేదు పిల్లా! బొత్తిగా "బి. ఎ. బి.ఎల్." వి కాకు" మృదువుగా మందలించాడు.

"బి. ఏ. బి. ఎల్.— అంటే?"

"బొత్తిగా ఏ మాత్రమూ బుద్ధిలేదు అని అర్థం!" నవ్వాడు. అతని నవ్వులో శృతి కలిపింది గాని, అతడు ఎంతగా ప్రయత్నించినా, ఆమెకు ధైర్యం చిక్కలేదు. అబద్ధాని కున్న పాపులారిటీ నిజానికి లేదు. భయం వాయువేగంతో ప్రపంచాన్ని చుట్టి వేస్తే, ధైర్యం కుంటుతూ ముక్కుతూ, మూల్గుతూ బయలుదేరుతుంది కదా!

"మరి పత్రిక లెందుకలా ఘోషిస్తున్నాయి?" అడిగింది.

"పత్రికా విలేఖరులూ నీలాంటి మనుషులే. నీవు ఆండాళమ్మ మాటలు నమ్మినట్లే: వాళ్ళూ అప్పలమ్మ భయాలనూ: కప్పలయ్య ఆందోళనలనూ మూటకట్టి పేపర్లు నింపి వేస్తున్నారు. కాని బాధ్యతాయుతంగా ఆలోచించి: అవగాహన చేసుకుని వ్రాయడం లేదు.... అద్దం కిందపడి బద్దలైతే ముక్కలు ఎలా వెదజల్లబడతాయో ఇప్పుడూ అంతే. కొన్నివేల చ. మైళ్ళ సువిశాల ప్రాంతంలో ఈ ముక్కలు అక్కడక్కడ పడతాయి గాని ఈ "స్కైలాబుడు" భూమిని చాపలా చుట్టేసి చంకన పెట్టుకు పోతాడని కాదు..: అయినా ఎవరో యోగ విద్యతో దాన్ని తప్పిస్తానని ప్రకటించారు కదా! మన ప్రభుత్వం కూడా స్పెషల్ అర్చనలు చేయిస్తున్నది. ఇంకా ఎందుకు భయం?"

"మంత్రాలలు చింతకాయలు రాలుతాయటండీ?!"

"నీ వొక గో. పి. వి — అంటే గోడమీద పిల్లివి!! అటు శాస్త్రాన్నీ నమ్మవు. ఇటు దైవాన్నీ నమ్మవు. అటూ ఇటూ దూకుతావు... భయపడకు బేలా! నేనున్నా. స్కైలాబ్ పడేటప్పుడు నే నిలా నన్ను బంధించి..."

"అబ్బ! వదలండీ!" లేచి కూచుంది.

"నెత్తిన స్కైలాబ్ పడినా, వదలను, విజయమో, వీరస్వర్గమో -- ఇద్దరికీ కలిసే!" అన్నాడు [illegible]. నెన్నెలను ఇక ఏ మాత్రమూ నేస్తు చేయకూడదన్నట్టు ఆమెను హత్తుకుంటూ.

అప్పటికి ఆమె శరీరంలో కాస్త ధైర్యం సరఫరా అయింది. కాస జరిగి, "ఏమండీ! కంచిలో మీరు నా కోసం కొన్న పట్టుచీర... ఎందుకైనా మంచిది... మా చెల్లికి పంపిస్తాను" అంది ప్రేమాయణంలో చీరల వేలంలా.

"వద్దు. ఎల్లుండి నువ్వే కట్టుకో... నేనూ మన పెళ్ళి సూటు వేసుకుంటా. తీరా మనం స్వర్గంలో అడుగుపెట్టాక ఇంద్రుడికి తెలియవద్దూ—మనం కొత్త జంట అని!"

స్మితకు కోపమే వచ్చింది...

10—7—79

మూర్తి ఇంటికి రాగానే చదువుతున్న "ఆంధ్ర తేజం" పక్కనే పడవేసింది స్మిత.

ఆ పుస్తకంలో..." "ఆంధ్రుల సాహసాలు మూరెడు. రోషాలు బారెడు. ధైర్యసాహసాలు... పున్నులు... టన్నులు ... కందకు దురద ఎంత సహజమో ఆంధ్రులకు వీరత్వం అంత సహజం ఇతరులకు దక్కకుండా వీరత్వాన్ని హోల్‌సేల్‌గా రంగరించి ఆంధ్రమాత తన అనుంగు బిడ్డలకు ఉగ్గుపాలతో పట్టేసింది. ఇంకేముంది? ఒక్కొక్క ఆంధ్రుడూ ఒక్కో కొదమ సింగం!" అని వర్ణిస్తూ ఆంధ్ర హీరోల (సినిమా హీరోలు కాదు) కథలున్నాయి.

ధైర్యం తెచ్చుకోడానికి ఇలాంటి కథలు చదవడం మంచిదే. మరి అలాంటి వీరులున్న గడ్డ ఇప్పుడు స్కైలాబ్ అనేసరికి ఎందుకు గజగజ లాడి పోతున్నదో అర్థం కాలేదు మూర్తికి. ఇది ఇప్పటి ఆంధ్రుల తేజం కాబోలు!

"ఆండాళమ్మ కలెక్టర్ కార్యాలయం వరకు మహిళల వూరేగింపు జరపాలంటున్న దండీ!"

"ఎందుకు?"

"స్కైలాబ్‌ని మీ నెత్తి మీదే వేసుకోండి! తృతీయ ప్రపంచాన్ని నాశనం చేయడమే అమెరికా లక్ష్యం! — లాంటి నినాదాలు చేస్తూ మద్రాసు లో మహిళలు అమెరికా రాయబార కార్యాలయానికి వూరేగింపు నిర్వహించారట. మన వూరిలో రాయబారి లేడు. కనుక కలెక్టర్ కార్యాలయానికి వూరేగింపు జరపాలని ఆండాళమ్మ ఆలోచన."

ఫక్కున నవ్వేశాడు మూర్తి. "కలెక్టర్ గారి

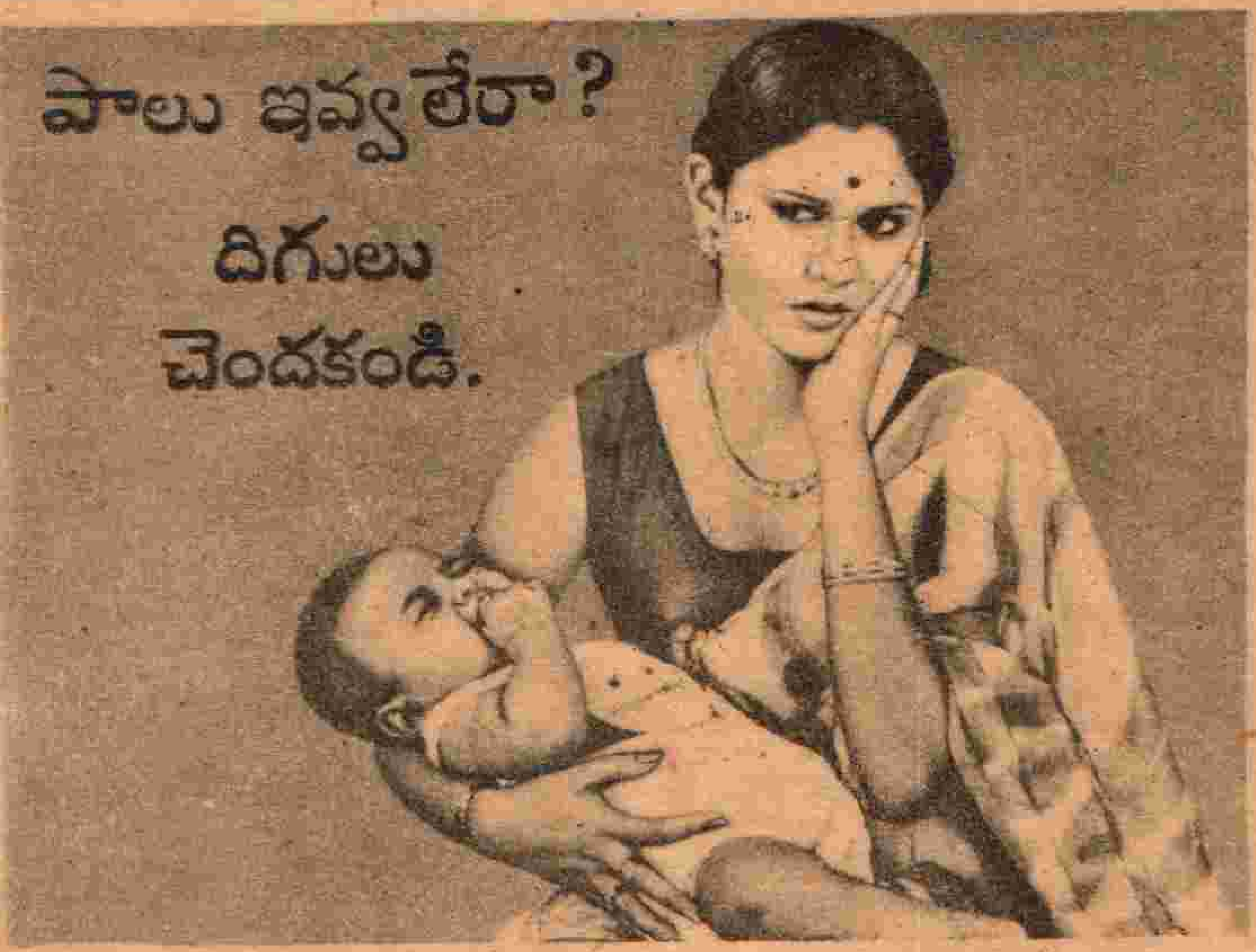

పూప్-సీ® పొందండి

పూప్-సీ ఫీడర్ పిల్లలకు అతి ఆవశ్యకమైనటువంటి స్వాభావికమైన ఆనందాన్ని ఇస్తుంది.

మీరు పిల్లలకు పాలివ్వ వలెనని ఎంత. ఆరాట పడ్డప్పటికి కొన్ని సమయాల్లో ప్రకృతి మీకు సహకరింపక పోవచ్చును.

దిగులు చెందకండి. పూప్-సీ ఫీడర్‌ని నమ్మండి. అది మీరు పిల్లకి ఇచ్చే ప్రేమని రక్షణని ఇస్తుంది. పిల్లలు హాయిగా మృదువుగా చప్పరించుతూ సుఖముగా పాలు త్రాగుటకు కావలసిన విధంగా మృదువైన నిప్పల్, తగు మోతాదులో పాలువచ్చేటట్లు సీసా ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడినది. పిల్లలు వారి పాలకోసం బాధ పడ నవసరం లేదు. పాలు ఇచ్చేటప్పుడు ఏ విధమైన కష్టము ఉండదు—పాలు పట్టిన తరువాత వారు ఏ మాత్రము ఆలసిపోరు.

మీ పిల్లలకు పాలు పూప్-సీ ఫీడర్‌తో ఇవ్వండి వారు నిజంగా తృప్తిగా ఉంటారు. కారణం వారికి సరియైన పోషకపదార్థం లభిస్తుందిగనుక. పిల్లలు పెరుగుతున్న కొలది, పూప్-సీ ఫీడర్‌ని నమ్మినందు వలన మీరు సంతోషిస్తారు.

పూప్-సీ®

భారత దేశంలో అత్యధికంగా అమ్మబడుతున్న బేబిఫీడర్స్ మరియు నిప్పల్స్

INNOVATION/BLD/TEL/18

పెద్ద విష్ణుచక్రం నాని ఉండేమిటి స్కైలాబ్‌ని ఆపుకోడానికి? మీకు ఏ. యూ, ఏ. టీ.— అంటే ఆవేశం ఎక్కువ. ఆలోచన తక్కువ...!"

బుంగ మూతి పెట్టింది స్మిత.

"ఊరేగింపుల వల్లా, నినాదాల వల్లా స్కైలాబ్ పడక మానుతుందా? అయినా అసలు మన దేశంలో పడక పోవచ్చునని అమెరికా అంటున్నది..."

ఇక వాదన వల్ల లాభం లేదని మూర్తిని ఆలయానికి లాక్కుపోయింది స్మిత. ఎప్పుడూ లేనిది కొబ్బరికాయ కొట్టింది. అర్చన చేయించింది. తరవాత గన్నేరు చెట్టు కింద కబుర్లు చెప్పు కుంటూ కూర్చున్నారు. ఆలయం జనంతో కలకల లాడుతున్నది. ఎప్పుడూ రాని వారు కూడా గుంపులు గుంపులుగా వస్తున్నారు. స్కైలాబ్ శాంతి కోసం స్పెషల్ పూజలు జోరుగా సాగు తున్నాయి. అందరికీ కుంకుమ, ప్రసాదం ఇస్తూ "మీ కిక భయం లేదు." అని భరోసా యిస్తు న్నాడు పూజారి.

ఆ పక్కనే రక్షరేకులు అమ్ముతున్నారు. మామూలు రోజులలో పది పైసలు. కాని ఇప్పుడు రూపాయి కొకటి! దానికీ హనుమంతుని తోకలా పెద్ద క్యూ.

"మనమూ కొందామండీ!"

"ఎం. ఎస్. కే.!... అంటే మూర్ఖత్వాన్ని సమర్థించకూడదు!" నవ్వేశాడు మూర్తి. స్మిత నోరు చేగోడీ అయింది!

"భయపడకు బేలా!... ఎస్. ఎం. ఎస్. ఆర్!"

"అబ్బబ్బ! చంపుతున్నారు బాబూ! అర్థం అఘోరించండి!"

"ఎస్. ఎం. ఎస్. ఆర్ — అంటే — నీ మొగుడే నీకు రక్షరేకు!"

"అయ్యా రేకు గారూ! సంతోషించాం" దండం పెట్టింది.

"అయితే ఎస్. ఎస్. బీ — సంతోషమే సగం బలం!" ఆశీర్వదించాడు. అతని పోజు చూసి నవ్వేసింది స్మిత.

పది నిముషాల నుండీ — కొంతదూరంలో మోకాళ్ళ మధ్య ముఖం దాచుకొని విచారంగా కూర్చున్న అబ్బాయిని గమనిస్తూనే ఉన్నాడు మూర్తి. పిలిచాడు.

"అలా ఉన్నావేం?" అడిగాడు.

"రక్షరేకు కొందామంటే నాన్నగారు రూపాయి ఇవ్వలేదు" అన్నాడు దిగులుగా.

"రక్షరేకు ఎందుకు?"

ఈయన రూపాయి ఇవ్వవచ్చునన్న ఆశ చిగురించింది ఆ పసి హృదయంలో... ఉత్సాహంగా చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

రాహు కేతులు — సూర్యచంద్రుల్ని మింగుతున్నారు కదా! సూర్యచంద్రులకు కోపం వచ్చి— ఈ మింగుడు మాకేనా? భూమికి లేదేం?— అని బ్రహ్మని అడిగారట. సరేనని భూమిని మింగడానికి స్కైలాబుడు అనే రాక్షసుని పంపుతున్నాడట బ్రహ్మ. ప్రళయం వస్తుందట. నాశనం అయి పోతారట అందరూ. రక్షరేకు

ధరిస్తే రక్షింప బడతారట — అలాని పూజారి చెప్పాట్ట..

సవ్యాల్లో పిడ్యాల్లో అర్థం కాలేదు మూర్తికి. ధైర్యం చెప్పవలసిన పెద్దలే ఇలా పసిపిల్లల్లో భయబీజాలు నాటుతోంటే ఇక ఈ దేశం బాగు పడేదెప్పుడు అని తెగ బాధ పడిపోయి: స్కైలాబ్ గురించి వివరం చెప్పబోయాడు.

కుర్రాడు నమ్మలేదు. పైగా మొగం బిక్క చేసుకుని "మీకేమీ తెలీదు" అనేశాడు.

స్మిత రహస్యంగా నవ్వింది! కుర్రాడి కున్న తెలివి మీకు లేదని.

ఇంతకూ రూపాయి ఇస్తారా, ఇవ్వరా? అన్నట్టు నిరీక్షిస్తున్నాడు అబ్బాయి.

పిల్లలకు విడమరిచి చెప్పడం ఎంతకష్టమో అర్థం అయింది మూర్తికి.

రూపాయి తీసి ఇచ్చాడు.

ఆ కుర్రాడి ఆనందం చూసి తీరవలసిందే. ఆంజనేయుడిలా ఒక్క గంతులో క్యూలో దూకాడు.

"నేను కొనమంటే కొనలేదు" విసురంగా అంది స్మిత.

"నీది మూర్ఖత్వం. వాడిది అమాయకత్వం రక్షరేకు లేదన్న బెంగతో వాడు జ్వరం తెచ్చుకో వచ్చు."

"నాకూ జ్వరం రావచ్చు."

"నీ జ్వరం ఎలా పోగొట్టాలో నాకు తెలుసు... ఇంటికి పద" అన్నాడు కొంటెగా.

"ఛీ" అంది మురిపెంగా స్మిత.

11—7—'79 ది డూమ్స్ డే!

సూర్యుడు భయం భయంగా ఉదయించాడు. కాకులు కావు కావుమని మొరపెట్టుకుంటున్నాయి.

ఆ రోజు అన్నీ అస్తవ్యస్తంగానే కనిపించాయి స్మితకు.

పాలు విరిగిపోయాయి.

కాఫీ లేదు.

స్నానం సగంలోనే కుళాయి ఆగిపోయింది!

స్టౌ వెలిగించడానికి అగ్గిపుల్ల గీస్తే విరిగి పోయింది!

అన్నీ అపశకునాలే!

మూర్తిని ఆఫీసుకి వెళ్ళవద్దని బతిమాలింది.

"రాత్రి కదా శుభముహూర్తం. ఇప్పట్నించే సెలవు ఎందుకు?"

అయినా సరే వెళ్ళడానికి వీల్లేదని గీత గీసింది. సీత గీత దాటింది గాని మూర్తి దాటలేకపోయాడు.

ఇద్దరూ రేడియోకి అతుక్కుపోయారు.

12 దాటాక పాట ఆపి స్కైలాబ్ గురించి చెబుతూ ఇతర వివరాలకు వాయిస్ ఆఫ్ అమెరికాని వినమన్నారు శ్రీ రేడియోవారు.

"... వాయిస్ ఆఫ్ అమెరికా ప్రసారాలు ఉదయం 5—30, 6—30 ..." అంటూ ఇంకా చెబుతూ ఉండగానే—

"ఉదయం అయిదున్నరకి వినమని మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు చెబుతున్నా రేమిటండీ ..."

"ఉద్యోగులకు ఎస్. వి. యు. కె. అని ఒక నియమం ఉంది. అంటే స్వంత బుర్ర ఉపయోగించ కూడదు—అని."

పింటకుం— చిత్రం— టి. వి. యస్. మూర్తి

అంతవరకూ విషాదం నిబ్బరంగానే ఉంది గాని రాత్రి 9 గంటలకు స్మితలో ధైర్యం అడుగంటి పోయింది.

కబుర్లూ, కథలూ, కారికేచర్లూ: చివరికి "ఆంధ్రతేజం" కూడా ఆమెకు కావలసినంత ధైర్యాన్ని సరఫరా చేయలేకపోయింది.

మూర్తి తన స్వంత పద్ధతిలో ప్రయత్నించాడు గాని పట్టుచీర నలిగి పోతుందని దూరంగా జరి గిందా ఇల్లాలు.

"స్కైలాబ్ విరిగి మీద పడ్డా మీకు చీరల మీది వ్యామోహం పోదు" నవ్వాడు మూర్తి.

వాయిస్ ఆఫ్ అమెరికా చెబుతున్నది "స్కైలాబ్ ఇప్పుడే ఉత్తర అమెరికాను దాటింది... దానికి ఒక కుదుపు ఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు శాస్త్రజ్ఞులు.. ఆ కదుపు, వాతావరణం: దాని వేగమూ మీద అది పడే స్థలం ఆధారపడి ఉంది...

హిందూ మహా సముద్రంలో పడవచ్చు ... వేగం అనుకున్న దానికన్నా ఎక్కువగా ఉంది. అది ఎక్కడ పడుతుందో నిష్కర్షగా చెప్పడం కష్టమే. ఇప్పుడే ఆఫ్రికాను దాటింది ... సారీ! మాకు సంకేతాలు అందడం లేదు. స్కైలాబ్ ఎటు పోతున్నదో తెలియడం లేదు."

రేడియోలో గురగురలూ: బరబరలూ ఎక్కువైనాయి.

స్మిత ఒంటినిండా సూదులు గుచ్చుకుంటున్నట్టుంది.

గుండెనిండా చలి ... వణుకు ...

మెదడుని చలి చీమలే కుట్టేస్తున్నాయి.

అంతా నిశ్శబ్దం ...

దుర్భరంగా ...

ఆఫ్రికా నుండి మన వూరు ఎంత దూరం?

ఎంతో దూరం? ... ఎంత ...

ఢడేల్ ... టప్ ... టప్ ... టప్ ...

కెవ్వున అరిచి మూర్తికి అతుక్కుపోయింది స్మిత.

* * * *

"రమ్మా! కళ్ళు తెరు! మనం ప్రతికే వున్నాం ఇందాక పిల్లి అటకమీంచి స్టీలు గిన్నెలు కింద పడగొట్టి ఢడేల్ ... టప్ ... టప్ చేసింది" అంటూ కుదిపాడు భార్యని.

ఉలిక్కిపడి నీరసంగా కళ్ళు తెరిచింది స్మిత.

"నరకం నుండి స్వర్గానికి వచ్చామా?" మరింత నీరసంగా అడిగింది.

"నరకం ఏమిటి? స్వర్గం ఏమిటి? ... నీ మొగం!" బుగ్గలు పుచ్చుకుని వూపివేశాడు బలంగా.

ఇంతలేసి కళ్ళతో చూస్తూ ఉండిపోయింది స్మిత.

మొదట తాను నరకానికి వెళ్ళినట్టు జ్ఞాపకం. అక్కడ యముడు మరెవరో కాదు. మన ఎన్.టి.ఆర్.

"స్వామీ! భూలోకం లో మా బెడ్ రూం ... దనే దురాత్ముడు స్కైలాబుడు మమ్మల్నిక్కడికి పంపివేశారు సార్! మేమిద్దరమూ భూలోకంలో మీ అభిమానులే. దయచేసి మమ్మల్ని స్వర్గానికి పంపే యండి సార్!" అంది స్మిత.

తనకే స్వంతం అయిన బాణిలో "హ్హ్హ ... హ్హ్హ ..." అని నవ్వాడు ఎన్. టి. ఆర్. "మీరు మా అభిమానులే అయినా ... హ్హ్హ. ఇక్కడే పడి ఉండుడు" అన్నాడు

యముని ఆజ్ఞ కాగానే స్కైలాబుడి కంటే భయంకరుడైన యమభటుడు తాను కట్టు కున్నది కంచి పట్టుచీరె అని అయినా చూడకుండా తనను నలిపి ... నలిపి ...

"రమ్మా! ఏమిటలా చూస్తున్నావ్! ఎస్. ఎల్. డీ! ఎస్. ఎల్. డీ!" అని అరుస్తూ ఆమెను మళ్ళీ కుదిపివేశాడు మూర్తి.

అప్పటికి పూర్తిగా ఈ లోకానికి తిరిగి వచ్చింది స్మిత. తను నలిగి పోతున్నది యమభటుడి చేతిలో కాదనీ, భర్త కౌగిలిలోనేనని గ్రహింపు దూరంగా జరిగింది,

"ఎస్. ఎల్. డీ. ఏమిటండీ?" అడిగింది స్మిత నలిగిన పట్టుచీరకేసి జాలిగా చూసుకుంటూ.

స్కైలాబుడి పేరు చెప్పి అరగంట అమర సుఖం అనుభవించిన మూర్తి. "స్కైలాబుడు లబోదిబో! ఆస్ట్రేలియా వద్ద పడ్డాడట" అంటూ భార్యను ఉషారుగా వూపివేశాడు.

పట్టుచీర మళ్ళా నలిగిపోయింది ఈసారి హాయిగా!

* * *

"ఇప్పుడు తలచుకుంటే నవ్వు వస్తుంది గాని ఆ నాడు ఎంత భయపడిపోయానో" అని స్మిత గత స్మృతుల నుండి బయటపడి.

"ఆంధ్ర తేజం!" పకపెక్కంగా అన్నాడు మూర్తి.

"ఒక ఆంధ్రులే అన్న మాట ఏమిటి. ప్రపంచంలో అందరూ భయపడిపోయారు." అంది చిరుకోపం తెచ్చుకుంటూ ఆమె నోరు మెదిపి వేగోడి అయింది.

మూర్తి ఆ వేగోడివి ...? *